

maa lykkes paa Basis af dette Ændringsforslag at faa tilvejebragt virkelig ordnede Forhold, hvad Rutebilerne angaar. For stærkt at pointere Udvalgets Stilling har man tilladt sig som Bilag at optrykke et Udkast til et Færdselsreglement, som i nogen Grad skulde være vejledende med Hensyn til Udvalgets Opfattelse af disse Forhold.

Affattelsen af Ændringsforslag Nr. 23 til § 20 har givet Anledning til nogen Vanskelighed. Det har været Udvalgets Mening gennem dette Ændringsforslag at give Adgang til at afklapse de Personer, som bevidst søger at genere deres Medborgere ved hensynsløs Kørsel i daarligt Føre.

Den haardeste Kritik, som er fremkommet under første Behandling, ramte § 21. Derfor har denne Paragraf ved Ændringsforslag Nr. 24 faaet en helt ny Affattelse, saaledes at man kan opnaa det, man tilsigter, uden at man, som man var bange for, ved den Affattelse, Forslaget havde, kom til at begaa Vilkaarligheder.

Medens jeg endnu taler paa hele Udvalgets Vegne, skal jeg nævne, at det i Henhold til Oplysninger fra Krigsministeriet har været nødvendigt at stille Ændringsforslag Nr. 27 til § 23. Ændringsforslag Nr. 28 til § 24, som gaar ud paa at udsætte Lovens Ikrafttræden til den 1. Oktober, har Udvalget ment nødvendigt af Hensyn til forskellige praktiske Forhold. Som Slutningsbemærkning skal jeg paa et Flertals Vegne anbefale det høje Ting at stemme for den Affattelse, som Lovforslagets § 22 har faaet med den mindre Ændring, at Bøderne paa Frederiksberg ogsaa tilfalder Kommunekassen. For alle de andre Ændringsforslags Vedkommende skal jeg paa hele Udvalgets Vegne indstille dem til Vedtagelse i den Affattelse, hvori de foreligger her.

N. P. Nielsen: Som den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hedelund, har udtalt, er der fuldkommen Enighed i Udvalget om de almindelige Bestemmelser og de foreslaaede Ændringer. Lovforslaget vil nu fremtræde i en Skikkelse, som jeg mener er betydelig bedre end den, hvori det var forelagt. Jeg tror, det vil blive en god Lov, som formentlig vil faa ikke ringe Betydning og blive mødt med Forstaaelse ude i Befolkningen. Der har været en lille Uoverensstemmelse i Udvalget, som maaske kunde have jævnet sig, thi jeg har ikke forstaaet, at der mellem Udvalgets Medlemmer var nogen større Uoverensstemmelse om dette Spørgsmaal. Tværtimod! Man har nemlig ment, at det vilde være rigtigst særlig for

denne Lovs Vedkommende, at de idømte Bøder tilfaldt Kommunekasserne. Dette Spørgsmaal har jo flere Gange været under Diskussion her, og der har været forskellige Opfattelser med Hensyn til, om Bøderne skulde gaa i Politikasserne eller i Kommunekasserne eller eventuelt i Statskassen. Jeg maa holde for, at det rigtigste vilde være, at disse Bøder saavel som Bøder af anden Art gik i Kommunekasserne, eventuelt i Statskassen. Her, hvor det er en Færdselslov, der i høj Grad vedrører Kommunerne, er det naturligt, at det bliver Kommunekasserne. Politikasserne har man ingen Indflydelse paa. I gamle Dage var deres Formaal i høj Grad at yde Tilskud til Politifunktionærernes Lønninger, og som Følge deraf kunde det siges at være rimeligt, at man søgte at skaffe Midler ind i disse Kasser, men dette Forhold er jo ganske forandret ved senere Love, efter hvilke det er Kommunekasserne, der bærer Udgifterne til Politiet. Jeg skal under disse Omstændigheder anbefale, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 26 til § 22. Hvis det skulde blive forkastet, og den Mulighed er jo til Stede, da det er et Mindretalsforslag, vil jeg anbefale at stemme for det af Flertallet stillede Ændringsforslag Nr. 25, hvor man dog inddrager Frederiksberg til sammen med København at være blandt de Steder, hvor Kommunekasserne skal have Bøderne.

Lundberg: Jeg forstaaer saa godt de Grunde, der har bevæget Udvalget til i Enighed at samle sig om Ændringsforslag Nr. 11 til § 10, men jeg vil alligevel gerne henstille til Udvalget, om det ikke var muligt inden tredie Behandling at foretage en Overvejelse om at ændre et bestemt Forhold; ellers kan det maaske eventuelt tages op senere ved Behandlingen i Landstinget. Ændringsforslaget lyder som bekendt saaledes: „Al Kap- eller Vædekørsel og tilsvarende Cykling og Ridning er forbudt paa offentlige Gader, Veje og Pladser.“ Jeg kunde meget ønske, at Udvalget kunde imødekomme det Ønske, som fremsættes fra Cykleklubberne rundt om i Landet, og gøre det paa den Maade, at man i Ændringsforslaget strøg Ordene „og tilsvarende Cykling“ og i Stedet for skrev „al Kap- eller Vædekørsel med Motorkøretøjer er forbudt“ o. s. v. Cyklisternes Kørehastighed selv under Kap- og Vædekørsel er saa ringe i Forhold til den Kørehastighed, der er tilladt Motorkøretøjer, at jeg synes, man godt kunde undlade at inddrage Kap- eller Motionsløb, hvad man nu vil kalde det, for